

ЛЮБЕЗНИЙ ИЛЕВНЯЦЫ!

Отъ когато, любородніи Болгарскии рожби! общеноародно мя подканхте въ Болгарноародно то ваше училище, за да въ доброочинie изредъ, споредъ сила та ми, отъ онаго часа до сега, не можахъ да развиия чашетка та моего мечтанія, и за да направя явно по общеболгарско то собраніе чи имате искра неогасимая въ ваше то сердечно средоточіе заради дѣтско то ваше образуванѣ. Тѣмже за да ба благодаря чи самъ пріятъ отъ ваше то общество съкаво почитаніе и страхиомюбие съ то двенишо мое пребываніе. Ето днесъ обнародувамъ ваше то стараніе: поисже ваша милость безъ да имате отъ негдѣ ишто една малка помощъ отъ единоплеменници те, кои то водворяватъ по странны мѣста, ся старасте стремглавъ, пытате разытувате съ каловъ начинъ да докарате ваше то общество въ похваленъ степень. Прочее ви захвалимъ за ваше то единомысленно соединеніе: защо то имате едно и нераздѣлно общество, една церква, едно училище, едно согласно стараніе. Ето вы сте за чехвала, ето вы сте искрении Болгарски чада. — Любезни ми Илевнянци! Ако бы ваша милость держами тапостспособно това до конца, вы ище быдете блгудло по землята та Болгарія,